

ония, които са поработили. Наближава радостният ден, който ще да развесели само онай душа, що е прѣминала посното си врѣме чисто; испѣлнила покаянието си.

Братия, Христосъ иде, да излѣземъ да го посрѣднemъ; въздържание съ постъ и милостиия, съ покаяние и исповѣданіе — който е свѣршилъ сичко това нека да излѣзе, както що излазя днесъ еврейский народъ съ раззеленени клончета; да постелимъ и очистимъ сърдцето си съ добрини, защото приближава Христосъ да приготвимъ мѣстото му; да приемнемъ христовиятъ образъ, що е въ причащението. Голѣма е силата братие на св. причастение за оногова, който са е приготвили да го приемне. Ако ни намѣри Христосъ тѣй чисти, въ страхъ и благоговѣние, той ще да ни въскреси, развесели и съживи както са съживява и подновява сичко растително, съкое дръвце и съкоя билка въ това пролѣтно време.

Като е тѣй, то нека да са приготвимъ и ние, да простимъ що ни са прѣгрѣшили другите, да отмахнемъ изъ сърдцето си лошавитѣ мисли и съкоя зла работа . . . Тѣй, опростени единъ съ други, съединени въ любовь и братско съгласие, съ мисъль къмъ Бога, да обрѣнемъ очитѣ си къмъ онай чаша, отъ която ще да излѣзе Христосъ, на когото съ тѣлото, що е миръ и съгласие, ние са причещаваме, като братие се отъ една чаша. Наближаватъ днитѣ, въ които Христосъ е страдалъ, мѫчилъ са е само и само за нашето спасение. Спорѣдъ това тие дни трѣбва да бѫдѫтъ най-святы зарадъ